

GRĒKS DRAUDZĒ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Kor. 5:1–13; 2. Kor. 2:5–10; 1. Kor. 6:1–13; 1. Tes. 4:1–8; 1. Kor. 6:19–7:9.

ATMIŅAS PANTS:

“Jeb vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara mājoklis, kas ir jūsos un ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev pašiem? Jo jūs esat dārgi atpirkti. Tad nu pagodiniet Dievu ar savu miesu!” (1. Kor. 6:19, 20)

Cilvēka smadzenes ir kā sūklis – viss, kas nonāk tajās caur mūsu maņām, paliek tajās. Mēs varbūt neapzināmies lielāko daļu no tā, kas nonāk mūsu prātā (mēs nespētu skaidri domāt, ja atcerētos visu), bet tas viss tur ir un zināmā mērā ietekmē to, ko mēs domājam, jūtam un darām.

Tāpēc pat kristiešiem ir tik viegli kļūt ietekmētiem no visa sliktā mums apkārt. Kristīgā draudze jau no iesākuma ir cīnījusies ar šo problēmu. Piemēram, no kurienes radās svētdienas svinēšana? Vai draudze to vienkārši izdomāja? Protams, ne. Tas nāca no apkārtējās kultūras.

Mēs varam redzēt šo principu atklājamies šeit, Korintā. Pēc aicinājuma pret šķelšanos (1. Kor. 1. – 4. nod.) Pāvils tagad pievēršas jautājumiem, kas saistīti ar seksuālu amorālumu, tiesvedību, prostitūciju, laulību un vienatni (1. Kor. 5. – 7. nod.). Pasaules standarti viņus ļoti ietekmēja. Grupēšanās, par ko runāts 1. – 4. nodaļā, atvēra durvis morālajai uzvedībai, kas nosodīta nākamajās nodaļās. Kā Pāvils cenšas risināt šo grēku draudzē, un kādas mācības mēs varam no tā iegūt?

lepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 25. jūlijā.

Nesakritība starp ticību un darbiem

Visā kristīgajā vēsturē teologi, mācītāji un ticīgie ir studējuši Jauno Derību, lai noteiktu, kādai vajadzētu izskatīties draudzei. Mēs brīnāmies, piemēram, par Apustuļu darbu grāmatā aprakstīto draudzi. Bet mēs ātri aizmirstam vienu nozīmīgu faktu: cilvēkiem ir problēmas. Izskatās, ka mēs varam lasīt Jauno Derību arī tādēļ, lai uzzinātu, kādai nevajadzētu būt draudzei. Pāvila vēstules korintiešiem ir labs sākumpunkts.

Izlasī 1. Kor. 5:1–13. Kādu skandaložu situāciju Pāvils apraksta šajos pantos, un kāpēc tā ir tik nepatīkama? _____

Izteiciens “sava tēva sieva” (1. Kor. 5:1) norāda, ka Pāvils runā par incesta attiecībām starp vīrieti un viņa pamāti. Par šo situāciju, visticamāk, ziņoja “Hlojas nama ļaudis” (1. Kor. 1:11). Incests tika uzskatīts par tik briesmīgu grēku, ka tas “netika pieļauts pat pagānu vidū” (1. Kor. 5:1). Un tomēr tas notiek agrīnajā kristiešu draudzē? Pāvila vārdi 1. Kor. 5:1, 2 rāda, ka viņš ir šokēts par šo ziņojumu.

Tomēr šī sliktā situācija kļūst vēl sliktāka. Pāvils ir vēl vairāk satriekts, saprotot, ka korintieši nevis jūt nožēlu par notikušo, bet pat lepojas ar sevi, ka pieļauj šādu grēku (1. Kor. 5:1, 2). Tādēļ viņš vēlas labot ne tikai amorālo cilvēku, bet arī draudzi par rīcības acīmredzamo nesaskaņu ar ticību. Pāvils skaidri norāda, ka draudzes iecietīgā attieksme pret šo vīrieti, kas ir incesta attiecībās, prasa korekciju. Bet lepoties ar šādu seksuālu skandālu (1. Kor. 5:2, 6)?! Tas Pāvilam bija par daudz. Kas ar šiem cilvēkiem bija noticis?

Mēs nezinām, kāpēc draudze Korintā bija tik iecietīga pret šo cilvēku. Varbūt viņš bija bagāts draudzes loceklis, no kura draudze guva labumu. Vai varbūt tāpēc, ka “viss man ir atļauts”, (1. Kor. 6:12), viņi neuzskatīja, ka viņiem būtu jārikojas citādi? Mēs to nezinām.

Lai kā arī būtu, viņi kļuva akli pret acīmredzamu Bībeles pārkāpumu (3. Moz. 18:7, 8) un pat lepojās ar to.

Kuras lietas skaidri tiek nosodītas Rakstos, bet mēs draudzē riskējam tās paciest, nosaucot to par “mīlestību” un “pieņemšanu”? _____

Risinot skandālus

Seksualitātes jautājumu risināšana vienmēr ir grūta. Tā bija grūta Pāvīlam, un tā ir grūta arī mums. Šādās situācijās mums jābūt uzticīgiem Rakstiem un jārisina jautājums ar lūgšanu un mīlestību. Mēs nekad nedrīkstam aizmirst, ka mūsu mērķis ir atjaunošana.

Izlasī vēlreiz 1. Kor. 5:1–13. Kā Pāvils liek viņiem rīkoties šajā situācijā? _____

Pāvils 1. Kor. 5. nodaļā skaidri norāda, ka seksuāli skandāli prasa draudzes disciplīnu. Viņš saka, ka incestā dzīvojošais vīrietis ir jāizslēdz (1. Kor. 5:2), jātiesā (1. Kor. 5:3), jānodod sātānam (1. Kor. 5:5) un “jāizmet ārā” (1. Kor. 5:13). Draudzes locekļiem tika pavēlēts “nebiedroties” ar viņu (1. Kor. 5:9, 11), pat “neēst kopā ar tādu” (1. Kor. 5:11, ESV). Pāvils lieto spēcīgu valodu, kas mūsdienu ausīm var šķist aizskaroša, taču viņa vārdi jāsaprot to vēsturiskajā kontekstā. Jāatceras arī, ka viņš runā par kļaju un grēcīgu dzīvesveidu. Parasti galējās situācijās ir nepieciešama stingra valoda. Jebkurā gadījumā īss dažu izteicienu skaidrojums var būt noderīgs.

“**Lai tas [..] tiek izmests no jūsu vidus**” (1. Kor. 5:2; arī 1. Kor. 5:13). Tas attiecas uz draudzes disciplinēšanu.

“**Nododiet šo vīru sātānam**” (1. Kor. 5:5, ESV). Tā kā šis cilvēks neizvēlējās palikt Dieva aizsardzībā, kas būtu dzīvot paklausībā Viņam, viņš kļuva pieejams sātānam. Tātad šis izteiciens var vienkārši nozīmēt: lai viņš pļauj savas izvēles augļus.

“**Nebiedroties**” (1. Kor. 5:9, 11), “**pat neēst kopā ar tādu**” (1. Kor. 5:11, RSV). Cieša sadraudzība ar seksuāli netikliem cilvēkiem tika uzskatīta par bīstamu, jo viņi varēja ietekmēt citus atdarināt viņu rīcību. Senatnē kopīga maltīte varēja nozīmēt arī kopīgas vērtības. Mēs visi esam pakļauti apkārtējās vides ietekmei, un mums pēc iespējas jāpasargā sevi, īpaši saskaroties ar kaut ko tādu.

“**Lai gars tiktu izglābts**” (1. Kor. 5:5, NASB). Draudzes disciplinēšana ir atjaunojoša. Tās mērķis ir vest grēciniekus pie atziņas un panākt, lai viņi atstāj savu grēcīgo dzīvesveidu. Iespējams, tieši to Pāvils domāja ar “miesas samaitāšanu” (1. Kor. 5:5). Iespējams arī, ka incestā dzīvojošais vīrietis 1. Kor. 5. nodaļā ir tas pats grēkus nožēlojušais cilvēks, kas pieminēts vēlāk (sk. 2. Kor. 2:5–10). Draudzes disciplinēšana sasniedz savu mērķi tad, kad maldīgais loceklis tiek atkal iekļauts draudzes sadraudzībā.

Draudzes identitātes aizsargāšana

1. Kor. 6:1–11 Pāvils turpina diskusiju par to, kā kristiešiem jāpieiet jautājumiem, kas saistīti ar cilvēkiem draudzē.

Izlasi 1. Kor. 5:3, 12, 13 un 1. Kor. 6:1–13. Ko Pāvils cenšas iemācīt korintiešiem un mums? _____

Grieķu vārds “pragma” 1. Kor. 6:1 (angliski “matter” – NKJV) tiek tulkots kā vispārīgs termins ar nozīmi “lieta” vai “jautājums”. Šeit tas attiecas uz juridisku lietu. Ir svarīgi atcerēties, ka 1. Kor. 6:1–11 nerunā par krimināllietu. Civilās tiesas autoritāte krimināllietās tiek apstiprināta Rom. 13:1–5. Pāvils pievēršas tiesvedības gadījumam tūlīt pēc netiklības gadījuma, tāpat kā Mozus to darīja 5. Moz. 22:22–24. Tas parāda, cik ļoti Pāvila pieeja draudzes problēmām balstās Rakstos.

Fakts, ka 1. Kor. 6:1–11 atrodas starp nodaļām, kas runā par netiklību (1. Kor. 5. nod. un 1. Kor. 6:12–20), var nozīmēt to, ka šī “lieta” 1. Kor. 6:1 arī ir par netiklību. Mēs droši nezinām, vai tas bija neliels civiltiesisks strīds, piemēram, par īpašumu, vai seksuāla problēma.

Lai kāds arī būtu šis “pragma”, Pāvils nebija apmierināts ar to, ka draudzes locekļi savas lietas nes uz laicīgo tiesu. Vai viņi kā kristīgi brāļi un māsas nevarēja to atrisināt savā starpā, nevis nest jautājumu “netaisno” priekšā (1. Kor. 6:1)?

Kā daži uzskata, iespējams arī tas, ka 1. Kor. 6:1 tiesā iesaistītie ir tēvs un dēls no 1. Kor. 5:1. Katrā ziņā, lai saprastu Pāvila domu, nav nepieciešams precīzi zināt lietas būtību. Pāvilam rūpēja draudzes kā kristīgas kopienas identitāte – kādu to redzēja cilvēki no malas. Kristiešiem nevajadzētu publiski mazgāt savu “netīro veļu” (sk. 1. Kor. 6:6). Tāpat viņiem nevajadzētu izmantot laicīgus līdzekļus iekšējo jautājumu iztiesāšanai. Romā cilvēkiem ar augstāku sabiedrisko stāvokli, bagātību vai politisku ietekmi tiesā bija priekšrocības. Turpretī kristiešiem jāirsteno Kristum līdzīga tiesa un jāatšķiras no laicīgajiem standartiem.

Padomā par Pāvila netikumu uzskaitījumu 1. Kor. 5:10, 11 un 1. Kor. 6:9, 10. Kāpēc viņš līdzās seksuālajiem grēkiem min arī tādus grēkus kā elkdievība, zādzība, mantkārība un izspiešana? _____

Pretinde amorālumam

Izlasi 1. Tes. 4:1–8. Ko šie panti māca par saistību starp svēttapšanu un atturēšanos no seksuālas izlaidības? _____

Lai gan Pāvils iepriekš minētajos tekstos rakstīja konkrētiem cilvēkiem, princips attiecas uz visiem kristiešiem.

Tomēr tas noved pie jautājuma: kas notika Korintā? Kāpēc tur bija tik daudz problēmu?

Daži Korintā acimredzot uzskatīja – tā kā evaņģēlijs viņus ir darījis brīvus, viņiem ir atļauts darīt jebko. Viņi apgalvoja – tāpat kā kuņģis ir radīts ēdienam un ēdiens kuņģim, tā arī miesa ir radīta seksam un sekss miesai (1. Kor. 6:13). Pāvils atbild, ka tas ir kristīgās brīvības sagrozījums. Morālās integritātes trūkums seksuālajos jautājumos nav savienojams ar kristieša identitāti un ir evaņģēlija dotās brīvības nepareiza interpretēšana (Rom. 8:2; Gal. 5:13). Mēs tikām atbrīvoti no grēka, nevis padarīti “brīvi”, lai to darītu (Rom. 8:2; Rom. 6:18, 22). Patiesībā miesa ir “Tam Kungam, un Tas Kungs miesai” (1. Kor. 6:13). Mēs piederam Kristum (1. Kor. 6:15), un tas, kam mēs piederam, būtu jāietekmē tas, ko mēs darām. Šīs lietas ir nesaraujami saistītas. Tas 1. Kor. 6. nodaļā parādīts trīs veidos.

Pirmkārt, mēs esam nosaukti par mazgātiem, svētītiem un taisnotiem “Kunga Jēzus Vārdā un mūsu Dieva Garā” (1. Kor. 6:11). Grēkiem, kas uzskaitīti 1. Kor. 6:9, 10, kā arī seksuālai izlaidībai, kas nosodīta 1. Kor. 6:12–20, nav vietas to dzīvē, kuri ir mazgāti, svētīti un taisnoti.

Otrkārt, mēs esam Kristus locekļi (1. Kor. 6:15). Tas nozīmē, ka mums jābūt vienotiem ar Kristu (1. Kor. 6:17). Netiklība pārkāpj šo vienotību (1. Kor. 6:13, 15). Tas, kurš savienojas ar citu cilvēku ārļaulības dzimumattiecībās, kļūst ar viņu „viena miesa” (1. Kor. 6:16). Vienotībai ar Kristu Garā ir jābūt tai, kas nosaka kristīgo ētiku seksuālajos jautājumos.

Treškārt, mūsu miesas ir „Svētā Gara templis” (1. Kor. 6:19, 20). Vienīgais veids, kā dzīvot svētu un morāli šķīstu dzīvi, ir uzturēt ciešas attiecības ar Kristu caur Svēto Garu. Citviet Pāvils runā par šo pieredzi kā par savas miesas nodošanu “par dzīvu, svētu, Dievam patīkamu upuri” (Rom. 12:1).

Padomā par postu, ko seksuālie grēki ir nodarījuši cilvēcei. Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, cik nopietni kristietim jāizturas pret šo jautājumu? _____

Precēti un neprecēti

Pāvila apgalvojums, ka mūsu miesa “ir Svētā Gara templis” (1. Kor. 6:19), izskan brīdinājuma pret seksuālu netiklību kontekstā. Būt Gara templim ir vienīgais veids, kā dzīvot svētu dzīvi. Draudze ir kristīga kopiena, kas atšķiras no apkārtējās vides. Tieši Svētā Gara klātbūtne to padara iespējamu.

Izlasi 1. Kor. 6:19–7:9. Kā šī vieta izgaismo, kā praktiski īstenot pavēli “sargieties no netiklības” (1. Kor. 6:18, ESV)? _____

1. Kor. 7. nodaļā ir nozīmīgas mācības par seksualitāti. Vispārīgi runājot, šo nodaļu var iedalīt divās daļās: (1) norādījumi par laulību (1. Kor. 7:1–24) un (2) norādījumi par neprecēto dzīvi (1. Kor. 7:25–40). 1. Kor. 7. nodaļa palīdz saprast, ka runāt par seksualitāti ir svarīgi un nepieciešami.

Tomēr, lasot 1. Kor. 7. nodaļu, jāatceras, ka Pāvils atbild uz konkrētiem jautājumiem, kas saistīti ar problēmām Korintas draudzē. Pretējā gadījumā daži izteikumi varētu radīt iespaidu, ka viņi zemu vērtē laulību, kas tā nav (1. Tim. 4:1–3; 1. Tim. 5:14; arī Ebr. 13:4).

Ievēribas cienīgi, ka pavēle “sargieties no netiklības” 1. Kor. 6:18 saistīta ar domu par savienošanos ar Kristu (1. Kor. 6:17) un to, ka esam Gara templis (1. Kor. 6:19). Vai ir labāks veids, kā bēgt no netiklības? Protams, ka nav.

Tāpat Dievs radīja seksu, taču tas ir baudāms tikai laulībā. Sekss ir privilēģija tiem, kas ir laulībā starp vīrieti un sievieti – vienīgajā laulības veidā, ko apstiprina Bībele.

Sakot “sargieties no netiklības”, Pāvils, iespējams, domā par Jāzepa stāstu (1. Moz. 39:6–18). Bībele saka, ka, piedzīvojot Potifara sievas iekāres pilno uzmākšanos, Jāzeps “izskrēja no nama” (1. Moz. 39:18, ESV). Tas 1. Moz. 39:6–18 ir pieminēts ne mazāk kā četras reizes. Bībele to nesaka tieši, bet ir noprotams, ka Jāzeps gaidīja un atstāja seksu tikai laulībai (1. Moz. 41:45). Viņš bija vīrs, kas bija pilns ar Svēto Garu (1. Moz. 41:38), un vēlējās darīt to, kas ir pareizs Dieva priekšā.

Kā mēs kā draudze varam sevi pasargāt no izkropļotiem uzskatiem par seksualitāti, kas valda attiecīgajā kultūrā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļa “Brīdinājumu un lielu lūgumu vēsts” (298. – 308. lpp.).

Interesanti, ka netikumu sarakstā 1. Kor. 5:10, 11 un 1. Kor. 6:9, 10 elku pielūgsmē un dzeršana ir minēti līdzās netiklībai. Kā Pāvils atgādina 1. Kor. 10:7 (salīdzini ar 2. Moz. 32:1–6), elku pielūgšanas svētkus parasti iezīmēja pārmērīga ēšana un dzeršana, kas pavēra durvis seksuālai izlaidībai (1. Kor. 10:8). Elena Vaita saka:

“Nav iespējams baudīt svēttapšanas svētību, ja cilvēks ir savtīgs un rijīgs. [...] Cilvēka organisma spēja pretoties ļaunprātīgai izmantošanai ir brīnišķīga, bet pastāvīgi nepareizi ieradumi pārmērīgā ēšanā un dzeršanā vājinās katru ķermeņa funkciju. Samaitātas apetītes un kaislību apmierināšanā pat tie, kas apliecina kristietību, kropļo dabu tās darbībā un mazina fiziskos, garīgos un morālos spēkus.” (Elena Vaita “The Sanctified Life” 25., 26. lpp.)

“Kad cilvēks ir pilnīgi atbrīvots no sevis, kad katrs viltus dievs ir izdzīts no dvēseles, tukšumu piepilda Kristus Gara ieplūšana. Tādā cilvēkā ir ticība, kas darbojas mīlestībā un šķīsta dvēseli no katras morālas un garīgas nešķīstības.” (Elena Vaita “The Home Missionary” 1889. gada nov.)

“Dievs cenšas mūs paaugstināt līdz Savam augstajam, šķīstajam Debesu standartam. Šim nolūkam Viņa Gars pastāvīgi darbojas mūsos. [...] Mūsu dabiskajās tieksmēs, ja tās nekorīgē Dieva Svētais Gars, ir morālās nāves sēklas.” (Elena Vaita “Manuscript 12” 1888. g.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Daudzi ticīgie Korintā izrādīja vēlmi iegūt tā laika kultūras atzinību. Kāpēc tas ir tik bīstami kristīgajai identitātei? Ko mēs varam darīt, lai nepieļautu tādu pašu kļūdu?

2. Pāvila retoriskais jautājums “Vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara templis?” (1. Kor. 6:19) noslēdz septiņu jautājumu virkni 1. Kor. 5. un 6. nodaļā, kas iesākas ar vārdiem “Vai jūs nezināt?” (1. Kor. 5:6; 1. Kor. 6:2, 3, 9, 15, 16, 19). Tie visi prasa apstiprinošu un pārliecinošu atbildi – kaut ko līdzīgu “protams, ka zinām”. Kā šie jautājumi palīdz mums saprast Pāvila rūpes par draudzi? Kāpēc arī mums būtu jādomā par šiem jautājumiem?

3. Lauļība ir no Dieva (1. Moz. 1:27, 28; 1. Moz. 2:18–24) un tai jātiek turētai godā (Ebr. 13:4). Laikā, kad daudzi to uzskata par novecojušu, kā mēs varam pasaulei parādīt, ka lauļība patiesi ir Dieva dāvana, tieši no Ēdenes?